

ת"פ 1688/06/21 - מדינת ישראל נגד אדם אלאסד

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 1688-06-21 מדינת ישראל נ' אלאסד

כבוד השופטת טל לחיאני שהם	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
אדם אלאסד	
ע"י ב"כ עוה"ד סמיר אבו עאבד	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות איום, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 380 + 382(א) לחוק העונשין, ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 335+334(א)(1)+335(א)(2) לחוק העונשין.

במסגרת הכרעת הדין קבע בית המשפט כי הוכחו העובדות המפורטות להלן:

במועד הרלבנטי לכתב האישום, עבד הנאשם עם ווג'די עדם (להלן: "המתלונן") בנגריה במושב רווחה, ועל פי הנחיית המעסיק, מר אייל בן חיון (להלן: "המעסיק"), היה על הנאשם לדאוג לאיסוף והשבה של המתלונן לנגריה ברכבו. בתאריך 25/04/21 הנאשם לא עשה כן, והמתלונן נאלץ לפנות למעסיק ישירות על מנת שיאסוף אותו לנגריה.

באותו היום, בסמוך לשעה 07:30, פגש הנאשם את המתלונן בנגריה, ובין השניים התגלע ויכוח על רקע אי איסוף המתלונן על ידי הנאשם. במהלך הוויכוח, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו "אם אתה לא שותק אני מביא נשק ונותן לך כדורים ברגליים ואתה תשב בבית בחיים לא תקום על הרגליים", וכן "אני הולך ללקיח להביא את הילדים והדודים שלי והם יביאו נשק ואני אביא לך כדור ברגליים שלך". בתגובה לאמור, השיב לו המתלונן: "לך". מיד ובסמוך עלה הנאשם על רכב, פנה לנסוע אל מחוץ למקום, והמשיך לאיים על המתלונן דרך חלון הרכב בכך שאמר "אני הולך להביא דודים שלי ואני אראה לך".

בהמשך למתואר, בסמוך לשעה 10:00, התקשר הנאשם לעובד בשם סאמר עוידאת (להלן: "סאמר") וביקש ממנו להודיע למתלונן כי בכוונתו לעשות איתו "סולחה". סאמר פנה למתלונן אשר השיב כי הוא מסכים ליישב ההדורים. מיד ובסמוך, התקשר הנאשם בשנית לסאמר ושאל האם המתלונן עודנו בנגריה וסאמר השיב בחיוב.

בהמשך, בסמוך לשעה 10:20, הגיע הנאשם לנגרייה כשהוא מצויד בקרש עץ מלבני בעובי של 10 ס"מ יחד עם שניים אחרים (להלן: "האחרים"), כשאלה מצוידים במוטות ברזל והאחד מהם באורך של כ-70 ס"מ, והשלושה נכנסו בריצה לתוך חלקה הפנימי של הנגרייה. בנסיבות המתוארות, בעוד המתלונן עומד בגבו אליהם, החלו הנאשם והאחרים מכים בו בגופו ובראשו באמצעות מוטות הברזל והעץ.

בד בבד לאמור, משהצליח המתלונן, שחש סחרחורת, לקום ולנוס מפני הנאשם והאחרים - המשיכו אלה לרדוף אחריו ולהכותו פעם אחר פעם. המתלונן נס לחצר הנגרייה כשהשלושה רודפים אחריו ומכים בו, הקיף את רכבו של המעסיק ופנה שוב במנוסתו חזרה לכיוון בניין הנגרייה, כשהוא מוכה בכל אותה העת. בסיום התקיפה, הכה הנאשם בראשו של המתלונן באמצעות קרש העץ שאחז - מכה שהפילה את המתלונן לרצפה, תוך שאמר למתלונן "בחיים לא תדרוך יותר בקרית גת".

כתוצאה מהתקיפה המתוארת פונה המתלונן באמבולנס לבית החולים "ברזילי" כשהוא מדמם מראשו, שם קיבל טיפול רפואי שכלל סגירה בסיכות של פצע פתוח בקרקפת. עוד נגרמו למתלונן חבלות בדמות שפשופים מרובים בראש, בחזה ובבטן, נפיחות בצוואר, וכן שפשופים בעמוד השדרה הגבי ורגישות באזור עמוד השדרה המותני, והוא נדרש, בין היתר, לחבישת ראשו וידו.

2. לבקשת ב"כ הנאשם ולאור גילו של הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 11/12/22 עולה כי הנאשם כבן 25, רווק המתגורר בפזורה הבדואית הסמוכה ללקיה, נשר מהמסגרת החינוכית בכיתה י', ועבד בעבודת מזדמנות ללא רצף תעסוקתי. הנאשם נעדר עבר פלילי, תאר רקע סוציו-אקונומי מורכב, וכן בעיות התנהגות, קושי בביקור סדיר במסגרת החינוכית והישגים לימודיים נמוכים. לטענתו, על רקע ניהול ההליך ארוסתו נפרדה ממנו.

באשר לביצוע העבירות עליהן נותן את הדין- הנאשם לא הודה בביצוע המעשים, טען כי באותו יום סרב לקחת את המתלונן מאחר וגילה כי אין לו אישור שהייה בארץ, וכאשר הגיע לעבודה - זה החל לנהוג כלפיו באלימות מילולית ופיזית, אשר גרמה לו לעזוב את העבודה ולחזור לביתו. לאחר ששיתף את בני משפחתו במה שארע - אלה הציעו לו ללכת לתקוף את המתלונן, ומשסרב - הם הלכו לתקוף את המתלונן בלעדיו.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית והתקשה להציג בעייתיות במצבו המצריכה מעורבות טיפולית כלשהי. משכך, הנאשם לא הופנה ולא שולב בהליך טיפולי, ורמת הסיכון להתנהגות עבריינית חוזרת בעתיד לא צומצמה.

לאור המפורט, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, לא ניתנה המלצה עונשית או שיקומית במסגרת שירות המבחן, והומלץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה.

יובהר כי בתסקיר מיום 11/12/22 נכתב כי התסקיר מבוסס, בין היתר, גם על "הסדר הטיעון", ובהמשך אף צוין כי קיים פער בין אמירותיו ביחס לאירוע העבירות לבין הודאתו בבית המשפט, וכי הנאשם טען שהודה במעשיו על מנת לסיים את ההליך הפלילי ובכדי להימנע מסכסוך עם בני דודיו. אין מחלוקת כי מדובר בטעות, שכן כאמור הנאשם לא הודה בביצוע המעשים והכרעת הדין בעניינו ניתנה לאחר ניהול ההליך הוכחות. משכך, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 31/01/23, לבקשת בית המשפט, הובהר כי הנאשם טען בשיחה עמם כי לא ביצע את מעשי העבירות וכי הודה בבית המשפט, יתכן שבשל בלבול מצדו, וכי אכן מחמת טעות צוין כי קיים פער בין הודאתו לבין הכחשת המעשים על ידו. עוד צוין כי שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם הנאשם, מספר פעמים, על מנת לברר עמו את מקור הטעות ולבחון את הבנתו ביחס להליך - אך זה לא ענה לשיחות מטעמם.

לאור המתואר, שב שירות המבחן על התרשמותו ועל המלצתו, כמפורט לעיל.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו הכתובים לחומרת העבירות ולערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

לדעת המאשימה, במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה וזאת בשים לב לאלימות המתמשכת שהופנתה כלפי המתלונן, על ידי מספר תוקפים, תוך שימוש בקרש עץ ובמוטות ברזל, לצד התכנון שקדם למעשים והנזק שנגרם למתלונן.

עוד הפנה ב"כ המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת, וטען כי לאור המפורט יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 28 ל-48 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם עתר ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון- אמצעי של המתחם, וזאת בשל היעדר לקיחת אחריות או שיתוף פעולה בהליך שיקומי כלשהו, לצד גורמי הסיכון שפורטו בתסקיר, אך גם בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי.

5. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש הולם מתחיל מעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ואף טען כי "ראיתי שבית משפט נכבד זה מטיל מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות למספר חודשים מאחורי סורג ובריח" (עמוד 133 שורות 31-32), אך בחר שלא להפנות לפסיקה רלבנטית כתמיכה לטענתו זו.

לטענת ב"כ הנאשם, יש ליתן משקל לעובדה כי העבירה בוצעה בצוותא חדא ולחלקו של הנאשם בביצוע העבירה. עוד הפנה לגרסת הנאשם למעשיו, כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 11/12/22. בעניין זה אעיר כי מרבית גרסתו של הנאשם לשירות המבחן היא גרסה שעלתה רק בשיח עם שירות המבחן ואיננה עולה בקנה אחד עם קביעות בית

המשפט במסגרת הכרעת הדין.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבותיו המשפחתיות והאישיות המורכבות ולהיותו נעדר עבר פלילי. כמו כן הפנה להליך 'סולחה' שנערך בין בני משפחת הנאשם לבני משפחתו של המתלונן ולנכונותו של הנאשם לפצות את המתלונן.

לאור המפורט טען ב"כ הנאשם כי העונש שראוי להטיל על הנאשם הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב: "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה". במקרה זה אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד אשר בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם כוללים בתוכם את כבוד האדם והזכות לשלמות גופו ונפשו, לצד הזכות לביטחון אישי ולשלווה.

במעשיו של הנאשם הוא פגע באופן משמעותי בערכים המוגנים, וזאת בשים לב לתכנון שקדם לאירוע, לחבירה לאחרים, להצטיידות בקרש עץ ובמוטות ברזל, ולשימוש באמצעי תקיפה אלה במהלך אירוע התקיפה המתמשך. כל זאת לצד הנזק שנגרם למתלונן, כמפורט לעיל.

כידוע, בית המשפט העליון הבהיר לא אחת כי יש לנקוט יד קשה כנגד מבצעי עבירות מהסוג עליהן נותן הנאשם את הדין, ובין היתר נקבע אך לאחרונה ברע"פ 6817/22 פריג' נגד מדינת ישראל (18/10/22) (להלן: "פס"ד פריג") כך:

"בית משפט זה שב והתריע לא אחת מפני התפשטות האלימות במרחב הציבורי, ועמד על הצורך בענישה מוחשית מאחורי סורג ובריח למיגור תופעות מעין אלו (ראו: רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.1.2021); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.8.2021); ע"פ 3000/19 ג'ראח נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (23.7.2019)). בדרך זו יש לילך אף בענייננו. ... מעשי המבקש היו עלולים להסב לו נזק חמור ומשמעותי עוד יותר. מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה המבהירה כי סכסוכים אינם באים לפתרונם בדרך של אלימות. סופה של התנהלות אלימה שכזו, בגין עניין של מה בכך, ראוי שיהא עונש משמעותי של מאסר בפועל".

מדיניות הענישה הנוהגת

7. טרם הפנייה לפסיקה הנוהגת אציין את הידוע לכל ולפיו הפסיקה הנוהגת מהווה פרמטר אחד מתוך מספר פרמטרים

עמוד 4

שהתווה המחוקק לבתי המשפט בקובעם את מתחם העונש ההולם וכי "מלאכת הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה לגופו" [ראו: ע"פ 4232/20 פלוני נגד מדינת ישראל (12/11/20)], וכן ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל (05/04/17) (פסקה 7)]. ודוק, בהבניית שיקול הדעת אין כוונה לערוך ממוצע חשבוני של טווחי ענישה נהגים ובית המשפט אינו כבול לרמת הענישה הנהוגה אם סבור שיש מקום לשנותה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים, ובין היתר את מידת התכנון המוקדם ואת האביזרים בהם נעשה שימוש בעת ביצוע העבירות ואשר בהם הצטיידו הנאשמים לצורך ביצוע העבירות, וזאת לצד הנזק שנגרם לנפגעי העבירות והנזק הפוטנציאלי, וכי ככלל בעבירות מסוג זה נהגים בתי המשפט להחמיר בענישה ולהטיל עונשי מאסר בפועל.

ומכאן לפסיקה הנוהגת:

בפס"ד פריג' נדחתה בקשת רשות ערעורו של מבקש אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת החזקת סכין ופציעה בנסיבות מחמירות. זאת לאחר שעל רקע סכסוך שכנים, הצטייד בסכין עם להב באורך של 17 ס"מ ודקר את המתלונן בכף ידו וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות וחתכים בכף היד, אשר נתפרו בבית החולים. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 5,000 ₪, וזאת אף בשים לב למורכבות רפואית וכלכלית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בגזר הדין אשר הולם את חומרת המעשים ומתחשב כראוי אף בנסיבות האישיות של המבקש.

אמנם בפס"ד זה נעשה שימוש בסכין, אך ניתן ללמוד ממנו למקרה שלפניו בו נעשה שימוש בצוותא חדא גם בכלי תקיפה - מוטות ברזל וקרש עץ - זאת במסגרת אירוע אלימות מתמשך.

ברע"פ 4883/14 אוטמזגין נגד מדינת ישראל (04/12/14) שהוגש על ידי המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות והיזק לרכוש במזיד. זאת לאחר שעל רקע סירובו של המתלונן לתת עשרה שלקים למבקש, זה תקף אותו בכך שדחף אותו, הפילו לרצפה והכה בראשו באמצעות אבן גדולה. בנוסף, המבקש עלה בעקבות המתלונן, אשר נמלט לדירתו, ובאמצעות חפץ פגע בדלת הכניסה לדירה. כתוצאה מהמתואר המתלונן נחתך במצחו. בית משפט השלום גזר על המבקש 20 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים כנגדו המבקש. בית המשפט המחוזי הקל במידת מה בעונשו של המבקש בכך שחפף חלק מהמאסרים המותנים שהופעלו. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור תוך שקבע כי אין בעונש כל סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון זה.

ודוק, הגם ששם היה המבקש בעל עבר פלילי, ניתן ללמוד על רמת הענישה לעניין עונש המאסר שהוטל על המבקש.

ברע"פ 7498/11 נאטור נגד מדינת ישראל (11/10/11) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, וזאת לאחר שדקר את המתלונן

באצבעו באופן שהצריך איחוויה, על רקע סכסוך כספי ביניהם ותוך שהוא רודף אחריו כשבידו סכין באורך של 30-40 ס"מ. על אף המלצת שירות המבחן להעמיד את המבקש תחת צו מבחן ולהאריך את המאסר המותנה אשר הוטל עליו בגין תיק אחר, ועל אף סולחה שנערכה בין הצדדים - בית משפט השלום הטיל על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, והפעיל במצטבר את המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה ועברו הפלילי המכביד. בית המשפט העליון קבע כי לאור המפורט ובשים לב לכך שמאסרים מותנים קודמים לא הרתיעו את הנאשם מלבצע את העבירה - מקרה זה אינו מצוי בגדר המקרים החריגים המצדיקים התערבות בגלגול שלישי.

בת"פ (מחוזי ת"א-יפו) 13346-07-12 מדינת ישראל נגד ביטן ואח' (18/11/12) נדון עניינם של מי שהורשעו, בהתאם להודאתם, בביצוע עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, תקיפה לשם גניבה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים. זאת לאחר שלצורך "סגירת חשבון" של אחיהם עם אחר, הגיעו לחנות של אותו אחר כשהם מצוידים באלות מעץ, ולאחר שסילקו משם את הלקוחות הכו אותו באלות, כרכו מכנס סביב צווארו, וכן איימו על מוכרת ועל המתלונן במקום וגנבו 1,200 ₪. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן חתך שטחי בצווארו וחבורות כהות בגפיים ובגב, כאבים ונפיחות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-4 שנות מאסר בפועל. לאור נסיבות חייהם המורכבות של הנאשמים ובייחוד נוכח שיקול אחידות הענישה, בשים לב לעונש הקל שהוטל על אחיהם, 12 חודשי מאסר בפועל בלבד, הסתפק בית המשפט בהטלת 12 חודשי מאסר בפועל על כל אחד מהנאשמים, בגין תיק זה, וזאת לצד הטלת פיצוי. בעניינו של אחד מהם הופעל אף עונש מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, למשך 6 חודשים, כשחציו במצטבר.

בע"פ (מחוזי ת"א-יפו) 71910-07 נאצר נגד מדינת ישראל (17/03/08) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת פציעה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שנקבע כי בעת שהיה בגילופין, הולם בראשו של המתלונן, אשר סרב לתת לו מצית, באמצעות אבן, וגרם לו חתך מדמם בקרקפת שטופל בסיכות. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 18 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מאסרים מותנים אשר היה תלויים ועומדים כנגדו.

בת"פ (שלום ב"ש) 51336-03-16 מדינת ישראל נגד טלקר (07/11/16) נדון עניינו של מי שהורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת פציעה כשהעבריין מזוין ותקיפה סתם. זאת לאחר שעל רקע היכרות מוקדמת, דחף הנאשם את המתלוננת והפילה ארצה, ובעת שהייתה שרועה על הרצפה - אחז אבן שמצא בסמוך ופצע באמצעותה את המתלוננת בכך שהטיח אותה בראשה 3 פעמים. כתוצאה מהמתואר נגרם למתלוננת חתך ברוחב של 2 ס"מ אשר טופל בחדר המיון באמצעות חבישה וסגירה של סיכות, ואף התקלפה לה ציפורן. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 14-42 חודשי מאסר בפועל, ולאחר ששקל מחד גיסא את הודאתו של הנאשם ואת מצבו הרפואי, ומאידך גיסא את עברו המכביד - הטיל עליו, בין היתר, 23 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסרים מותנים, חלקם במצטבר, כך שבסך הכל הוטלו עליו 29 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 6,000 ₪.

8. לא מצאתי מקום ללמוד מת"פ **63140-07-22** אליו הפנתה המאשימה זאת לאור השוני בהוראות החיקוק ובנסיבות ביצוע העבירה. כך גם באשר לעפ"ג **48912-08-19** שנסיבות ביצוע העבירה שונות מהמקרה שלפניי.

נסיבות ביצוע העבירה

9. במסגרת **נסיבות ביצוע העבירות** יש לשקול את השילוב החמור שבין איום הנאשם בפגיעה במתלונן לצד מימוש האיום זמן קצר לאחר מכן.

עוד יש לשקול את התכנון שקדם לאירוע שבא לידי ביטוי בחבירה לאחרים, בהצטיידות הנאשם והאחרים בנשק קר בדמות קרש עץ ובמוטות ברזל, וזאת לצד ניצול ההיכרות המוקדמת בין הנאשם למתלונן תוך השלייתו כי צפויה להיערך "סולחה" בינו לבין הנאשם.

כמו כן, הגם שהעבירות בוצעו בצוותא חדא, כעולה מקביעות הכרעתי דין, אשקול את חלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות, שבא לידי ביטוי בעובדה כי הרקע לאירוע הוא סכסוך שנוצר בינו לבין המתלונן על דבר של מה בכך, היות האירוע מימוש איומו של הנאשם, וכן בשים לב למעשיו במהלך האירוע - שימוש בקרש העץ לצורך הכאת המתלונן בגופו ובראשו, תוך רדיפה אחרי המתלונן בעת שניסה להימלט מתוקפיו ואמירת דברי האיום הנוספים אף במהלך התקיפה.

עוד אשקול את העובדה כי כתוצאה ממעשי העבירות נגרם למתלונן נזק גופני אשר הצריך פינוי באמבולנס לבית החולים כשהוא מדמם מראשו באופן שהצריך אף סגירה בסיכות של פצע פתוח בקרקפת, וכן חבלות בדמות שפשופים מרובים בראש, בחזה ובבטן, נפיחות בצוואר, ושפשופים ורגישות בעמוד השדרה, והוא נדרש, בין היתר, לחבישת ראשו וידו, וזאת כפי שעולה מהכרעת הדין.

כמו כן, אשקול את הנזק אשר היה צפוי להיגרם למתלונן כתוצאה ממעשי האלימות המתוארים, וביתר שאת נוכח אמצעי התקיפה והעובדה כי אלה כונו אף לעבר ראשו של המתלונן.

10. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל.

11. עתירת ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות מהווה עתירה לחרוג מהמתחם. במקרה דנן, אין כל סיבה לחרוג מהמתחם. הגם שמדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי. מדובר במי ששירות המבחן לא מצא כל אפיק טיפולי בענייננו. משכך, אין כל אינדיקציה לשיקום הנאשם.

קביעת עונשו של הנאשם

12. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות יש ליתן משקל לפגיעה של העונש בנאשם.

ככלל, לנאשם, ובמיוחד לצעיר נעדר עבר פלילי, אשר נשלח לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה - נגרם נזק, הן בשל הגבלת החירות והיעדר היכולת להתפרנס והן בשל ההשפעות הנפשיות והסביבתיות הנלוות למאסר.

בהיעדר לקיחת אחריות על המעשים בגינם הורשע, ועל אף שברי כי אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההוכחות - וודאי שלא ניתן לזקוף לזכותו הודאה או לקיחת אחריות על מעשיו. כמו כן, הנאשם לא שולב בטיפול כלשהו במסגרת הליך זה, שלל נזקקות טיפולית מכל סוג שהוא, ושירות המבחן התרשם, בין היתר, כי המסוכנות להישנות עבירות לא צומצמה. בעניין זה אעיר כי העדר שילוב בהליכי טיפול נבע לא רק מהיעדר לקיחת אחריות של הנאשם על מעשיו אלא גם משלילת צרכים טיפוליים מצדו.

עוד יש ליתן משקל לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, כמצוין לעיל, וכן להיותו נעדר עבר פלילי.

הרתעת הרבים

13. פעם נוספת נחשפים אנו לקלות הבלתי נסבלת של פתרון סכסוכים של מה בכך בדרך אלימה. חדשות לבקרים אנו נחשפים להתגברות האלימות בחברה הישראלית. ההתמודדות עם תופעה קשה זו חייבת לבוא לידי ביטוי אף בענישה מחמירה. זאת, הן על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוע עבירות דומות, והן על מנת לבטא את סלידת החברה ממעשים אלה באמצעות הטלת עונש הולם. לפיכך, בעבירות מסוג זה, כפי שפורט לעיל, כבר קבע בית המשפט העליון בהחלטות רבות כי יש להחמיר בענישה בשל שיקול **הרתעת הרבים**.

14. סוף דבר, לאחר ששקלתי מלוא השיקולים, בשים לב להיעדר עבר פלילי אך גם בהיעדר כל הליך שיקומי או עדות לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו - באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם ענישה בחלקו הנמוך של המתחם אם כי לא בתחתיתו.

15. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי סימן ד' ו/או סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי סימן ט' לפרק ח' לחוק העונשין.

ד. פיצוי על סך 8,000 ₪ למתלונן (ע"ת 1) על פי פרטיו כפי שאלו מופיעים בתיק בית המשפט.

הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.